

Projekt lerteknik Bondrumsgården

Projekt lerteknik 2010

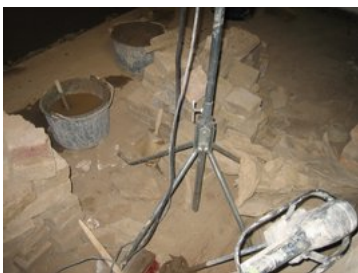
Initiativtagare till PROJEKT LERTEKNIK som började under 2010 på Bondrumsgården var ordförande för hembygdsföreningen Kenneth Olsson och Karl Magnus Melin Knadriks Kulturbygg. Projektet blev omfattande och seminarier genomfördes 2010, 2011 och 2012.

Avsikten var att dokumentera den lerteknik och de redskap som användes förr i tiden innan den kunskapen försvinner för alltid. Teorin var blandad med praktiska övningar. Leran som vi själva grävt upp några hundra meter bort på Eva o Sven Anders Gustvssons ägor fick ligga i vatten ett par dagar före bearbetningen.

Egentillverkade "klubbor" har tillverkats enligt de kunskaper som införskaffats före projektets början.

Vi jobbade med tre olika lerblandningar. En med nyuppgrävd lera blandad med ganska mycket halm. En med nyuppgrävd lera, lite halm och en del hästgödsel och en baserad på återvinning av den tillvaratagna gamla lerväggen.

Alla fick prova de olika momenten, vilket uppskattades och var mycket lärorikt.

Bondrumsgården - synliga tegelfack

Vid de årliga underhållsarbetena på Bondrumsgården ses väggfacken över och vid behov förbättras de med lera och vittas. För ett par år sedan när bostadslängans innervägg murades om upptäcktes att en del av de nedre facken in mot gårdplanen ursprungligen murats med bränt tegel. I Bondrumsgårdens vårdplan skriver Kalle Melin: "Detta tegel som finns kvar har med all sannolikhet från början varit synligt exteriört då det på allmogehus under 1820-30-talen var ett nytt exklusivt material. Fasadteglet är dessutom välmurat med jämna fogar vilket inte är fallet med andra senare fackfyllningar där stakaväggarna ersatts med tegel." Nu har tegelstenarna i dessa fack åter blivit synliga.

Vi vet också att arrendatorn som brukade Bondrumsgården vid den aktuella tiden var mycket driftig och genomförde en hel del förbättringar på gården. Det är alltså troligt att han också ville använda moderna material och tegelfacken syntes rakt fram, när man kom in genom porten. Text och bild: Clas Johnsson.

